

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Leproșii vindecați.

Isus mergând într'un sat, zece bărbați leproși au venit înaintea Lui, cerșind vindecarea lor. Isus i-a trimis la preoți, căci nu era permis să între în sat, fără ca preoții să constate vindecarea lor, și în drum — ce minune, — s'au curățit de lepră. Unul dintre ei, un Samarinean, imediat s'a întors să-l mulțumească lui Isus, dar ceilalți nici nu s'au gândit la așa ceva. Și Isus, cu vorba Lui blândă și îndurerată, poate prevăzând și nerecunoștința noastră care va urma peste 19 secole. zise: „Au. nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s'a aflat să dea mărire lui Dumnezeu, fără numai acest străin?” Și i-a zis lui: „Scoală și te du, credința ta te-a mântuit!”

Suntem și noi ca cei nouă leproși vindecați, nerecunoscători față de Isus. Nici noi nu dăm mărire lui Dumnezeu pentru binefacerile Lui. Suntem marea nemulțumiri, care înghive picăturili, — nu picăturile, dar râurile nesecate ale binefacerilor dumnezeiești. Și precum apa mării, oricât de mari râuri se varsă în ea tot sărată și amară rămâne, așa nici sufletul nostru nu se îndulcește de pri-

mirea nenumăratelor daruri dumnezeiești, ci rămâne amar, sarbed și închis mai departe. Gura noastră parcă e făcută numai pentru cereri și căințe și nu cunoaște cuvintele de mulțumire! Măinile noastre numai rugător se întind, nu și pentru gesturile supremei recunoștințe, mărire și bucurie!

Și Dumnezeu cât de bun e! Ne-a dat viața cu toate plăcerile permise ale ei. Ne dă hrană și îmbrăcăminte; ne-a lăsat ca bunul suprem munca, care e ca o mamă bună ne nutrește, se joacă cu noi și ne leagă până ce adormim.

Dela El sunt ochii noștri, cu care primim munții și văile, stejarul puternic și floarea delicată ce crește în umbra lui, norii depărtați, strălucirea curată a Siriusului pe imensa boltă cerească și zâmbetul dulce pe o față iubită. Și El ne-a creat urechile noastre cu care auzim cântecul drăguț al păsărelelor, șoapta frunzelor, șgomotul apei, tunetul viforelor, melodiile care ne umple de fericire și pace, dovedindu ne originea lor cerească, ele ne aduc în suflet perlele rotunde și sclipișoare ale rimelor, ca să ne pară viața și mai frumoasă. Și câte și câte bunuri și fericiri asemenea ne-a dat încă Dumnezeu!

Dar ne-a dat și mai mult decât aceste toate.

Cu nouăsprezece sute de ani mai înainte și-a jertfit Fiul unul născut, care între chinuri neimaginabile și-a dat viața pentru noi, ca să ne scape din lepra păcatului. Și bunătatea Fiului care este chiar așa de mare ca a Tatălui nici cu aceasta jertfă nu s'a îndestulit, ci știind că lepra păcatului e foarte molipsitoare și primejdioasă ne-a lăsat doctorie infalibilă contra ei, pe Sine Insuși, în Sf. Euharistie.

Frați leproși, veniți și luați din Leac! Și vindecându-vă faceți ca Samarineanul vindecat!

Și veți auzi ce a auzit el!

Dr. Irina Berinde.

Rugăciunea arhierescă — de mare preot — a lui Isus.

După ce a mâncat Isus paștile cu apostolii săi, cum a prezis aceasta legea lui Moise și înainte de a fi plecat în grădina Getsemani ca să-și înceapă suferințele, încă în foisor fiind, a rostit o tainică rugăciune către Tatăl său ceresc.

El, care peste câteva oare era să-și dea viața pentru mântuirea neamului omenesc, înainte de patima Sa, în calitate de jertfitor, care pe sine se jertfește, își îndreaptă privirea către cer și se roagă: „Părinte a sosit ceasul, preamărește pe Fiul Tău ca și Fiul să Te preamărească pe Tine.” Isus se roagă pentru preamărirea Lui proprie, ca toți oamenii să-L cunoască, să-L iubească și să I se închine. Vedem însă din cuvintele Lui, ca aceasta preamărire ca o cere numai să slujească măririi lui Dumnezeu Tatăl și spre mântuirea celor aleși, ca tuturora pe cari i-a dat Fiului să le dea viața de veci și ca să fie de răsplată maritelor noastre. „Eu Te-am, prea-

mărit pe pământ, lucrul pe care mi l-ai dat să-l săvârșesc l-am săvârșit.”

Dumnezeiescul învățător ne învață cu acest prilej, că în lucrurile pe cari le facem pentru mântuirea sufletelor, să nu le începem numai cu rugăciune, dar cu rugăciune să le și încheiem, ca să dobândim dar și succes pentru acele dela Dumnezeu. Ne învață mai departe ca lucrând pentru mântuirea fraților noștri să nu neglijăm mântuirea noastră, ci înainte de toate trebuie să preamărim pe Dumnezeu, să ne mântuim sufletul nostru propriu și să câștigăm merite pentru fericirea cerească. În fine trebuie ca lucrurile noastre să le săvârșim cu un zel neadormit și nu numai pe jumătate, ca la sfârșitul vieții noastre să putem spune și noi: „Părinte lucrul pe care mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.”

Isus se roagă mai departe pentru apostoli, însă nu numai pentru ei, ci și pentru noi toți. Trebuie chiar în zilele noastre să vedem ce cere Isus pentru apostolii Săi, ca să vedem ce trebuie să cerem și noi și ce avem mai înadins de făcut, ca să fim plăcuți înaintea Lui: „Părinte sfinte, păzește-i pre ei în numele Tău, pre cari mi ai dat, ca să fie una, precum noi oamănăm și ca să-și păzească nevinovăția în mijlocul lumii stricate. Nu mă rog ca să-i iai din aceasta lume, dar ca să-i păzești de rău.” În fine ca să se sfințească: „Sfințește-i pre ei întru dreptate” adică în practicarea asiduă a adevărilor pe cari le-a învățat lor.

În trei lucruri trebuie să ne distingem, dacă voim să plăcem dumnezeiescului Învățător, și pentru aceste trei lucruri trebuie să ne rugăm mai des lui Dumnezeu: Prima este buna înțelegere cu cei de o credință cu noi. A doua păstrarea conștiinței curate chiar și în cele mai grele și în cele mai extraordinare împrejurări a vieții noastre. A treia este înaintarea în practicarea virtuților solide și adevărate. Sau doară noi ne mulțumim cu aparențele și exteriorizarea virtuților? Aceste aparențe însă se nimicesc la cea dintâie suflare a ispitelor. Sau doară purtarea noastră este de așa natură că noi de dreptul distrugem aceea pentru a cărei realizare s'a rugat Isus în schimbul morții Lui apropiate? Ce judecată teribilă ne așteaptă în cazul acesta?

În clipa în care Isus se roagă către Tatăl ceresc își înfățișează întreagă biserica Lui și se roagă și pentru toți credincioșii și

anume înainte de toate pentru unitatea în credință. Părinte nu numai pentru ei mă rog (adecă nu numai pentru apostolii, cari erau în jurul lui în foisor), ci și pentru aceia cari vor crede în mine pentru cuvântul lor, ca toți să fie una, precum tu Părinte întru mine și Eu întru Tine, ca și ei în noi una să fie, ca să cunoască lumea, că Tu m'ai trimis pe mine. Și Eu mărirea mea pe care mi-ai dat-o mie, am dat-o lor, ca una să fim precum și noi una suntem. Eu întru ei și Tu întru mine, ca desăvârșiți să fie una și să cunoască lumea că Tu m'ai trimis pe mine și i-ai iubit pre ei, precum m'ai iubit pre mine."

De trei ori după-olaltă repetă Isus dorința Lui de unitate în credință între cei ce vor crede în El și ca măsură a unității pune desăvârșita unitate a Lui de o ființă cu ființa Tatălui. Ce așteaptă pe acei cari fac desbinări între frați?

La urmă Isus stăruie înaintea Tatălui, ca acei cari vor crede în El să fie părtași de aceeași fericire, de care se bucură El în ceriu: „Părinte, pe cari mi i-ai dat mie, vreau ca unde sunt Eu, și ei să fie cu Mine, ca să vadă mărirea mea.” Putut-a cere Isus mai mult pentru noi sârmani muritori, ca în cealaltă lume să împărțăm cu El bucuria veșnică a Lui.

Dacă intrăm în biserică, să ne înfățișăm foisorul dela cina de pe urmă și pe Isus cum mângăie, încurajează, cum se roagă pentru apostoli și pentru noi toți. Să ne rugăm lui Isus să reverse și asupra noastră darul unității pentru care s'a rugat cu atâta nădejde și pentru statornicia în credința noastră catolică. Ce rușine de alta parte pentru noi, gândindu-ne că pentru ce anume lucruri de nimica ne rugăm noi, când stăm în fața lui Dumnezeu?

CUMPARATI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și fălcuit de păr. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNII SIGHET

Piața Unirii No. 25.

Dare de seamă.

Administrația organului „Dumineca” își ține de datorință să dea seamă despre sumele incasate în anul 1932. De alta parte o astfel de dare de seamă e și foarte educativ

În tot cazul ne putem lăuda, că am făcut un mare pas înainte în ceea ce privește suma incasată. Până când în anul 1931 nu am putut incasa decât numai 2,663 Lei, anul acuma trecut, 1932, suma incasată face aproape de două ori atâta, adică : 5,012 Lei.

Suma aceasta frumoasă se repartizează pe titluri astfel :

Din cele 4 cutii puse în biserică parohială din Sighet, s'au scos 735 Lei. În Librăria Asociațiunii s'au vândut 751 exemplare cu 751 Lei. În chioscul gazetarului H. Angel s'au vândut 129 exemplare cu 129 Lei. În fine cu ocaziunea Congresului eparhial ținut la Satu Mare s'au incasat pentru Dumineca vândută 55 Lei. Adecă în total pentru numere singuratică : 1670 Lei.

Drept abonamente de încurajare am primit dela Excelența Sa I. P. S. episcopul Diecezan 1,000 lei; dela Excelența Sa I. P. S. Valeriu Traian Frențiu episcop de Oradea 400 Lei, dela Rev. dn. canonic Ludovic Vida Baia Mare 100 Lei; dela dl. Ștefan Suciuc vpreșed. Agru-lui eparhial 100 Lei, total : 1,600 Lei.

Drept abonamente din afară de județ : dela Ioan Ștefan brig. silv. Dobrești 52 lei, Pr. I. Berinde Satu Mare 60 lei; Pr. Șuranyi-Giurtelecul Hododutui 104 lei; ds. Gabriela Berinde Oradea 60 lei, total 276 lei.

Drept abonamente din județ, dela : Danciu Grigore Borșa 100 lei; ds. O. Corodeanu 52+52 lei; Rad Ion I. Vasile Bociocel 85 lei; văd. Cornelia Marina Sighet 80 lei, Ghiurco Isidor, Pr. Călinești 29 lei; Dr. Iusco Gavrila Dragomirești 52 lei; Alexandru Malușinszky O. Șugatag 52 lei; Anderco Cuza Borșa 52 lei; Kirchmayer Petru Văleni 52 lei; Hazota Gavrila Borșa 300 lei, total : 906 lei.

Pentru o publicațiune 60 lei, iar la îndemnul unui binevoitor al nostru dela Biserică din Moisei pentru un anuț, în o chestie comerețială cu valoare peste 420 mii lei, am primit 200 lei, deci pe acest titlu : 260 lei.

În fine dela oficiile parohiale Budești

și lapa (ca în tot anul 150—150 lei, total: 300 lei.

Astfel suma generală totală a incasărilor face: 5011 Lei.

Pentru ca să nu ascundm nimica din adevăr, trebuie să amintim că în cele 4 cutii așezate la biserică au fost expuse și 174 buc. cărțile de rugăciuni cu prețul de 4 lei bucata, cari încă au trecut pe lângă exemplarele de Duminecă.

Credem că putem afirma în modul cel mai categoric, că toți aceia cari au cumpărat numeri singuratici le-au și cetit. Ba și mai mult. Am putut constata nu numai odată, că sunt credincioși atât de săraci, dar dornici de cetit și de a se ruga, că rămânând la biserică au luat câte un număr și neavând nici barem acel „un leu” pentru Dumineca, au cetit-o acolo, însă având conștiință catolică, după cetire au pus la loc organul nostru. La fel s'a constatat că sunt mulți, cari neavând 4 lei pentru o atât de mică cărțică de rugăciune — întocmită și relipărită cu permisiunea Rev. dr. E. Dăian, în 10.000 exemplare — se folosesc de acele cărțile și având și ei conștiință catolică le pun după terminarea sf. slujbe iarăș la loc.

Tot așa suntem convinși că și abonații noștri cari și-au achitat abonamentul, încă citesc în fiecare Duminecă câte ceva, deci se ocupă și meditează despre cele publicate.

Ne punem însă întrebarea că ce face restul care primește organul și nu plătește abonamentul? Oare cum își împacă conștiința catolică? Dacă încă e catolic și mai are conștiință? Să continuăm?

El a fost mult mai sărac...

Un copil a trebuit să străbată țara noastră pe jos și desculț — căci era foarte sărac — peste cărările pietroase ale munților. Soarele îl ardea, el asuda și respira cu greu. Piciorușele sângerău lovite de pietrele ascuțite. Spre mai mare nenorocire el a căzut și s'a lovit tare la mâini și la genunchi. O fetiță din apropiere cu milă strigă: „Sărmanul copil.” Auzind copilul aceste vorbe, repede sare sus și răspunde cu întreaga însuflețire a copilăriei: „Ce sărman? Mântuitorul era cu mult mai sărac.” Și cu tărie mergea mai departe, cu toate că mâinile și picioarele îi erau pline de rane.

Cași acest copil trebuie să mergem și noi pe cărarea vieții noastre, luptându-ne cu mizeria, durerea și cu tot năcazul. Când aceste ne doboară, când sufletul nostru este rănit și inima sângerândă, cu ochii ridicați la cer să zicem: „El mai sărac a fost.”

Administrația organului cvitează cu mare mulțumită suma de 60 lei, primită dela Excelența Sa Inalt Prea-Sfințitul Metropolit Vasile, precum și dnei vād. C. Marina suma de 62 lei.

Calendar săptămânal.

15 — 21 Ianuarie 1933.

15. Dumineca leproșilor (Apost. Colos: 3, 4. Ev. Luca 17, 15) C. Pavel Teban † 340
16. Luni Lanț. Sf. Ap. Petru
17. Marți C. Antoniu
18. Mercuri P. Atanasiu și Ciril † 273
19. Joi C. Macarie † 391
20. Vineri C. Eftimie † 473
21. Sâmbă.ă C. Maxim † 662.

